

Zprávek

1. 86

DOBŘICHOVSKÝ ZPRAVODAJ

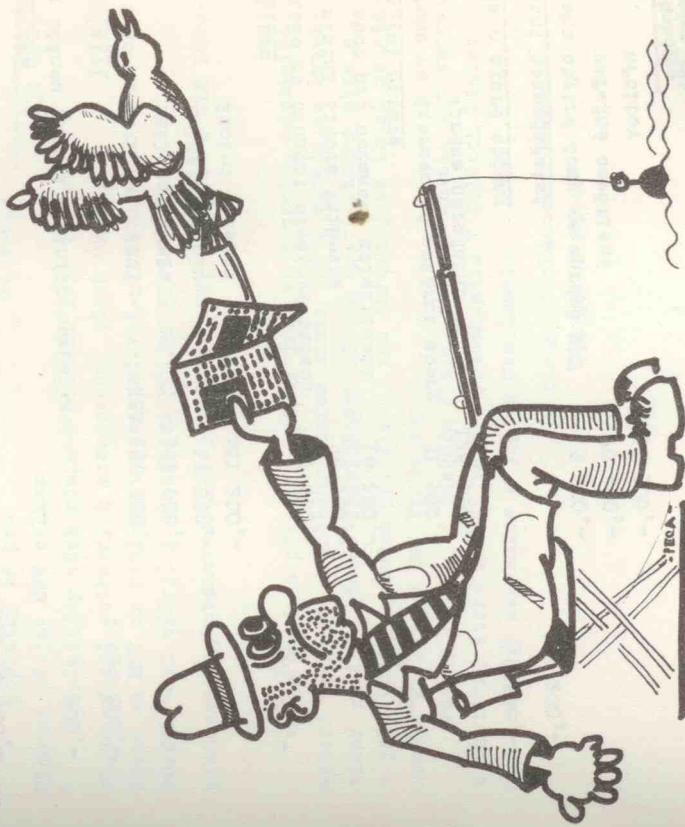
Vážení čtenáři,
právě jste otevřeli první Kukátko nesoucí v titulu rok 1986. Neuplynul sice ještě celý rok od vydání úvodního čísla, Novým rokem však již vstupujeme do ročníku druhého. Nechceme při této příležitosti připomínat naše cíle a přání, ani přinášet nová předsevzetí. O novoroční přípítek jsme proto požádali našeho stálého příspěvatele dr. Emila Caldu, CSc:

Kukátku do nového roku

Ať jsou tvé stránky, Kukátko, Když někdy kachna ti vyletí
veselé, vážné i dravé a nad Bercunku vznese se,
a odráží jak zrcátko ať je to kachna století
tep současnosti žhavé! a celým světem nese se!

Dopisů dostávej fůry
ode všech občanů,
tipuj nám na víkend túry
za meze všedních dnů!

Přejem ti - palce držíce -
přátelé mladí i staří:
alespoň rok dva tisíce
ať se ti přežít zdejší!

SLOVO MÁ :

Z projednávaných zpráv na plenárním zasedání MNV Dobřichovice dne 30.10.1985

Jednou z nejdůležitějších zpráv, kterou projednávalo plenární zasedání MNV na svém zasedání v říjnu 1985, bylo schválení rozpočtu na rok 1986. Na přípravě materiálu projednávaném plenárním zasedáním se podíleli všichni členové místního národního výboru. Finančně plánovací komise pak zpracovává materiál pro radu MNV, která jej předkládá plenárnímu zasedání ke schválení.

Pro rok 1986 byl schválen rozpočet v následujícím členění s finančních objemech:

<u>N e i n v e s t i č n í v ý d a j e :</u>		
<u>Vodní hospodářství</u>		Kčs 10 500,-
na údržbu veřejných studní a vodotečí		
<u>Doprava</u>		
na běžnou údržbu místních komunikací		41 500,-
<u>Školství</u>		1 090 800,-
z toho na mateřskou školu	Kčs 190 000,-	
základní školu	352 000,-	
zvláštní školu	67 600,-	
školní jídelny	481 200,-	
<u>Kultura</u>		52 300,-
z toho na činnost osvětové besedy	7 600,-	
místní lidová knihovna	28 500,-	
sbor pro občanskou záležitost	16 200,-	
<u>Vnitřní správa</u>		158 000,-
z toho na dobrovolné požární sbory	31 500,-	
správa národního výboru	126 500,-	
<u>Péče o staré občany</u>		39 500,-
<u>Místní hospodářství</u>		256 200,-
z toho obytné domy ve správě MNV	9 000,-	
veřejné osvětlení	170 400,-	
hřbitov	20 500,-	

váha Kčs 1 600,-
veřejná zelená " 5 000,-
údržba komunikací v zimě " 49 700,-

V ý d a j e c e l k e m Kčs 1 648 800,-
=====

Tyto výdaje hraší MNV z části vlastními příjmy, na kterých se podílejí naši občanské takto:

Příjmy z činnosti rozpočtových organizací Kčs 400 700,-
z toho stravné ve škol. jídelnách Kčs 283 000,-
nájemné z obytných budov MNV 18 700,-
hřbitovní poplatky 6 000,-
za pozemky dané do osob. užív. 93 000,-

Daně a poplatky 232 000,-
z toho daň zemědělská 30 000,-
daň z příjmů obyvatelstva 36 000,-
domovní daň 141 000,-
správní poplatky 13 600,-
poplatky ze psů 11 400,-

Vlastní příjmy MNV celkem ----- 632 700,-

Tyto příjmy však zdaleka nestačí kryt celkový objem výdajů potřebný k zabezpečení všech úkolů, které má MNV za povinnost zabezpečovat. Proto je rozdíl mezi výdaji a vlastními příjmy vyrovnáván plánovanou globální dotací z rozpočtu ONV ve výši 1 016 100,-

Mimo uvedené příjmy a výdaje jsou do rozpočtu národního výboru zahrnuty v průběhu měsíce února ještě výdaje na investiční akci Z, včetně příslušných zdrojů krytí. Které akce a v jaké výši nám budou přiděleny, vás informujeme ihned po ste-novení ze strany ONV Praha západ.

Vážení občane, v dnešním čísle jsme vás chtěli informovat o úkolech, které má MNV ve své působnosti. V dalších číslech vás průběžně seznámíme s jejich realizací.

Za finančně-plánovací komisi
Svobodová Marta

Byl jsem požádán, abych napsal něco do silvestrovského Kukačka. Nejlépe něco veselého, aby se lidi za břicha popadeli; je přece Silvestr, konec roku, sluší se smát a radovat se.

Jenže - nevím, čím to je - jaksi mě nic veselého k pokukání nenapadá. Dokonce, když přemýšlím, kdy jsem se naposled opravdu zhluboka, od srdce zesmál, kdy jsem nabíral dech jako topící se, zjišťuju, že si už sni nevzpomínám. A to chodím do kina na české komedie, dívám se na televizi, čtu Dikobraz! Vážně nevím...

Smích má jednu ošidnou vlastnost: nelze naprogramovat. Lze napsat na plakát "Dnes zábava" - ale kde je záruka, že se lidé opravdu budou bavit? A kde je záruka, že se nebudou bavit úplně jiný, když na plakátě žádná zábava není?

Mám kameráda, který už léta mává rukou nad všeobecným třeštěním: "Co budeme dělat na Silvestra, aby byl senzeční." Proč bych se měl zrovna na Silvestra mermomocí bavit, když právě nemám chuť, říká. Jenom proto, že je Silvestr?

Dítě je v tomhle směru nevychovenější než my; dokud ho k smíchu nevyprovokujete něčím, co mu opravdu směšné připadá, nepobaví se. Ovšem vyprovokovat k smíchu dítě je snadné, stačí k tomu prostoduchá grimasa, jednoduchý gag. Třeba nasadit si červený nos šuška. Bohužel se směje i ve chvílích, kdy se nám to vůbec nehodí, kdy se my sami tváříme smrtelně vážně a ustaraně. A často se směje právě proto.

Naštěstí se život naučí nebrat smích s legrací, smát se přiměřeně a chmuřit se, když se chmuřit má. Kam by teky svět došel, kdyby se každý smál, jak ho napsedne!

Apropó - už si vzpomínám, kdy jsem se naposled zachechtal, až mě břicho bolelo. A dokonce hned dvakrát v jednom dni. Poprvé sám sobě, když jsem zároveň odnášel vysypat do koše plný popelník a uložit hořčici do ledničky - a po půl hodině jsem našel v ledničce plný popelník a v koši hořčici. Člověk má vždycky tendenci zachovat zdání vlastní důstojnosti, zvlášť před dětmi; ale když jsem se v tu chvíli podíval sám na sebe právě očima svých dětí, musel jsem se chtít nechtě rozchechtat na celé kolo.

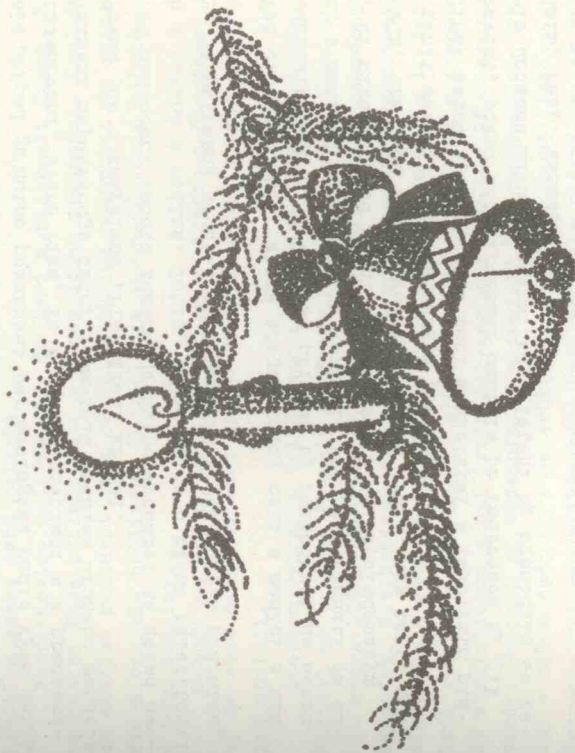
Ten druhý případ možná citlivější povahy urazí, ale

nemohu za to: rozesmál jsem se naplno, když jsem na prezšském chodníku uviděl důstojného pána v klobouku, jak se nešikovně snaží sebrat do papíru - ne lze to napsat slušněji - hovínko svého psíka. Můj smích ho pobouřil - a jeho pobouření mě provokovalo k smíchu ještě víc.

Máloco je totiž pro okolí tak směšné jako důstojnost, která se potýká se psími hovínky - a neumí se přitom sama sobě zsmát...

P.S. Tak mi připadá, že k Silvestru tenhle fejton moc rozverný není. A k Novému rčku zase málo vážný. Ale koneckonců - proč bychom se museli mermomocí na Silvestra smát, a proč bychom na Nový rok naopak nemohli?

Josef Klíma

Z posledního čísla Kukátka jsem se dozvěděla, že můj manžel aspiruje na titul Pbs - Podbrdský slavík, a v důsledku toho jsem se rozhodla, že mu přistříhnu křídla. Jak hodnotí tento čin československé rodinné právo?

Za odpověď děkuje a zdraví Ivana Caldová

Aby odpověď byla co nejzvrubnější, je nutno otázku rozložit na dvě části.

I. Nejprve jak hodnotí naše platné rodinné právo zmíněnou situaci, že Váš manžel aspiruje na nový titul - Pbs /pro nezasvěcené - Podbrdský slavík/.

V tomto směru již situaci nemůžete ovlivnit /pokud vycházím z předpokladu, že nesouhlasíte s oceněním Vašeho manžela/, neboť zákon o rodině sice ve svém ustanovení § 20 odst. 2 výslovně nic o souhlasu 2. manžela při vyznamenáních či oceněních manžela neříká, ale případ je nutno posuzovat per analogiam podle výše zmíněného ustanovení, které říká, že k výkonu povolání a k pracovnímu uplatnění nepotřebuje žádný z manželů souhlas druhého manžela. II. Pokud jde o zamýšlené přistřížení křídla.

Při hodnocení tohoto záměru je nutno vycházet ze zásad uvedených v zákoně o rodině. Totiž, pokud nejde o běžné záležitosti rodiny, je potřebný souhlas obou manželů k jakémukoli právnímu úkonu.

Váš čin, toť úkon, který zřejmě běžný není a manžel s ním asi souhlasit nebude. V takovém případě by rozhodoval na návrh jednoho z manželů soud. Ten by rozhodl, zda přistříhnutí je důvodné, či nikoli. Soud přihlížel zejména k celospolečenským hlediskům, tzn. zda křídla vašeho slavíka brání, aby tento mohl řádně plnit své základní manželské povinnosti.

Jinak samozřejmě by soud mohl manželství s takovýmto ptákem rozvést, pokud létání vašeho manžela po Podbrdech by již přesáhlo únosnou míru. Zejména, když létání by hraničilo se zatlátáním, resp. zanášením.

Váš dotaz lze zkoumat i z mnoha dalších aspektů, zde by byla asi na místě spíše osobní konzultace.

Dr. Josef Vrabec

Připravuje dr. Zdeněk Dancs

Barrandeum

Také v zimních měsících se nemá zanedbávat pohyb na čerstvém vzduchu. Je to nejen v zájmu systematického poznávání našeho domova během celého roku (každá roční doba má přece své specifické zvláštnosti), ale také důležitá otázka zdraví člověka. Není přirozeně třeba brodit se v hlubokém sněhu, kdy chůze v takových podmínkách je velmi namáhavá. V našem okolí je přece dost možností vyjít si buď po vyšlapených cestách nebo po méně frekventovaných silnicích. Kdo lyžuje, využije svých schopností k tomu, aby poznával důkladněji zasněžené krásy zimní krajiny. Stojí to za to, je jen třeba mít otevřené oči a smysl pro vše pěkné. Další možnost - pro všechny - je návštěva muzeí nebo galerie.

Dobřichovice mají výhodu, že leží v blízkosti Prahy, kde se nabízí řada příležitostí v tomto druhu poznávání. Protože se snažíme poznávat naše okolí, zaměříme pozornost na sbírku, která vznikla pečlivým, dlouholetým shromažďováním nálezu z této krajiny.

Nebude na škodu, když se seznámíme trochu s člověkem, který se svou činností stal známým v celém světě a celý svět nám jej záviděl.

Joachim Barrende byl Francouz starošpanělského původu. Narodil se v jižní Francii na dvorci nedaleko města Sanges 11. srpna 1799. Po studiích v Paříži získal diplom stavebního inženýra. Nevykonával však praxi, protože se stal vychovatelem Jindřicha Chamborda, vnuka francouzského krále Karla X. Tento král se ve Francii snažil obnovit feudální zřízení a panovníký absolutismus a byl proto červencovou revolucí 1830 zbaven vlády. Francie si oddechla. Francouzský lid velkomyšlně svolil, aby s celou rodinou i se soukromým majetkem opustil zemi. Barrende byl republikánského smýšlení, ale citově se tek upoutal na Jindřicha, že odjíždí s rodinou francouzského exkrále do Skotska. Po krátkém pobytu v Edinburghu přijímá Karel pozvání rakouského císaře Františka I. a přijíždí v roce 1832

do Prahy. Chtěl koupit zámek v Buštěhradě, koupě se neuskutečnila a tak jeho dvůr bydlí na Pražském hradě. Barranté bydlí na Malé Straně a dochází za Jindřicha na hrad. Tam se seznámil s Františkem Falackým, který Jindřicha učí německy. Falacký uvedl Barranté mezi představiteli pražského kulturního a národního života.

Pro své pokrokové a svobodomyšlné názory se stal Barranté pro Karla nežádoucí jako vychovatel Jindřicha. Byl propuštěn. Neštěstí už byl v pražském prostředí tak znám, že mu hned bylo nabídnuto místo projektanta železniční tratě, která měla vést z Krivoklátských lesů do uhebné pánve u Rednic a dál do Pízně. Tato změna v roce 1833 připoutala Barranté trvale k Praze. Barranté se v Praze líbilo, snažil se poznat její blízké i vzdálenější okolí. Právě v tomto roce nalezl náhodou na procházce na Dívčích hraděch u Zlíchova první zkameněliny trilobitů a to rozhodlo o celém dalším zaměření. Při tresování tratě, která mimochodem nebyla nikdy vybudována, se dostal do Týřovic a Skryjí, a tam objevil další zkameněliny. To už mluví česky, dělníci vědí o jeho "koníčku" a přinášejí mu množství zkamenělin také proto, že Barranté jim za každý kus dobře zaplatil. A tak brzo z jeho bytu ve Vítězné ulici čp. 419 je ohromné skladiště zkamenělin. On sám je velmi skromný, pro sebe nepotřebuje mnoho peněz, pracuje v malé kuchyni, aby jeho peklsky zůstaly utříděny. Z Barranté se stává vědecky fundovaný paleontolog. V roce 1852, dvacet let po jeho příchodu do Prahy, vychází první svazek jeho proslulého díla "Systeme Silurien du Centre de la Boheme" (Silurský systém středních Čech). Druhý svazek vychází v roce 1872 a pak následuje ještě 20 svazků, celkem 6.000 stran a 1.160 tabulí. Byl to obrovský výkon. O jeho sbírku mělo zájem vídeňské muzeum. Naše Národní muzeum, založené v roce 1818, nemělo finanční prostředky. Chtělo koupit menší sbírku jiného nadšence, sláčka J.M. Šáryho, ale jeho dědici požadovali 28 tisíc zlatých (přibližně 560 tisíc Kčs). Tento obnos přirozeně muzeum nemohlo investovat a proto Šáryho sbírka byla prodána Harvardu, universitě v USA. Prof. Antonín Frič, tehdejší ředitel přírodovědných sbírek Národního muzea, si na tuto událost v rozhovoru s Barranté postěžoval. Barranté ho utěšoval, jen ať zůstane klidný, že on, Barranté, zná svou povinnost k Čechům.

Karel X. se po tříletém pobytu v Praze v roce 1835 odstěhoval do Gorice, kde také zemřel. Jeho vnuk Jindřich si koupil zámek Frohsdorf u Vídeňského Nového Města, přes odpor strýce zůstal s Barranté po celou dobu v říseném styku.

Na podzim r. 1883 Barranté dostal zprávu, že Jindřich je smrtelně nemocen. Okamžitě jel do Frohsdorfu, přijel k úmrtnímu loži. V úloze vykonavatele poslední vůle se exponoval, nacházel se, dostal zápal plic a 5. října 1883 zemřel. Byl pochován v nedalekém Lenzenkirchenu, daleko od své francouzské vlasti i od Čech, které svým pólstoletým vědeckým dílem proslavil.

S napětím se v Praze otvírala jeho poslední vůle: univerzálním dědicem je Národní muzeum s výslovným odvodněním, že zkameněliny jeho sbírky "z české země pocházejí, proto nechť české zemi náležejí". Národní muzeum získalo i jeho rozsáhlou odbornou knihovnu a na dokončení díla o "českém siluru" 10 tisíc zlatých v hotovosti (cca 200 tisíc Kčs). Ředitel Frič po tvrdil dále, že Barranté průběhem 40 let vydal na svou sbíratelskou činnost půl milionů francouzských franků! Cena Barrantéovy sbírky je však penězi nevyčíslitelná.

Národní muzeum instalovalo Barrantéovu sbírku ve zvláštním oddělení, které bylo označeno jako Barrantéum.

Geologicky pestré území, které se táhne od Brandýsa n. L. přes Prahu a Pízeň až do okolí Klatov a Domažlic, pojmenovali odborníci na Barrantéovu počest Barrantien.

Až pojedete do Prahy - vlakem nebo autobusem - všimnete si u Malé Chuchle vysoké skalní stěny se zklíkácnými vzpřímenými vrásami silurských vápenců. Nese označení Barrantéova skála. Z popudu tehdejšího Přírodovědeckého sboru Národního muzea sem byla zasažena prostá deska nescoucí jméno tohoto světznámého vědce.

A zajděte do Národního muzea a prohlédněte si Barrantéovu sbírku. Až v Barrantéu budete stát, zjistíte, že místa náleží jsou i z našeho nejbližšího okolí. Místa, která můžeme navštívit na příštích vycházkách, až přijde jaro.

Tady si snad uvědomíte, jakou nezištnou lásku cítil tento Francouz k naší vlasti.

V čísle 7-8/85 jsme uveřejnili článek, který mnoho čtenářů spojovalo s nákupním střediskem v Dobřichovicích. Faktem je, že s horním patrem tohoto objektu měl hodně společného. Čas však plyne, mnohé se mění. Zavitáme-li do 1. patra dnes, nestáváme se divit. Zmizely volné prostory, přibýlo zboží, přibýlo nakupujících. Skoro je mi líto, že prodejní plocha je omezená čtyřmi stěnami a má svou kapacitu limitovanou. Nezbývá, než požádat vedoucí s. Moravcové úspěšné pokračování cesty za dobrým jménem dobřichovického nákupního centra.

/dh/

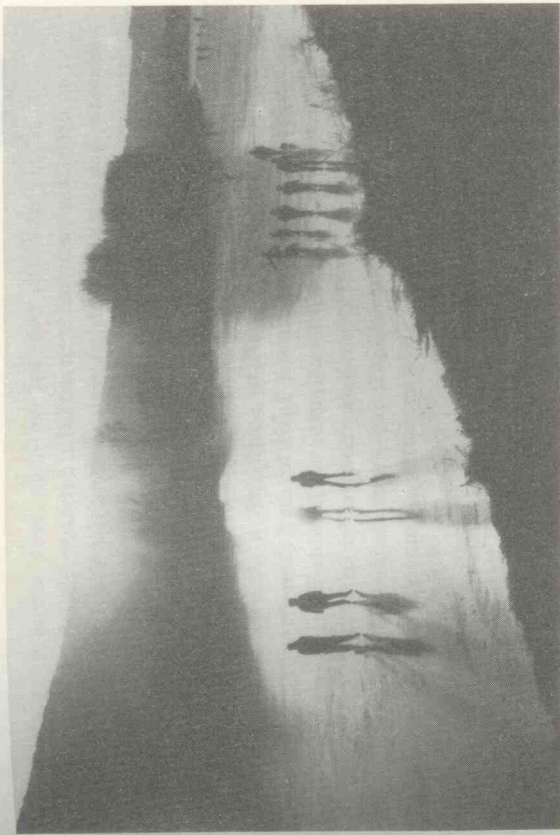
Krátce po zveřejnění článku "O hodinách" zabývajícím se stavem těchto zařízení v Dobřichovicích jsme obdrželi kopii dopisu, kterým MNV urguje u ředitelství závodu Pragotron, koncernového podniku ZPA v Praze 9 opravu třístranných elektrických hodin u školy, jejichž oprava byla poprvé objednána již v roce 1982.

Z dopisu je patrné, že v roce 1987 bude zahájena výroba dvoustranných pouličních hodin typu AV 60, které mají být v Dobřichovicích instalovány. Do té doby je možné požadovat pouze opravu stávajících hodin, o kterých však tvrdí servisní pracovník závodu Pragotron, že jsou neopravitelné. Dočkáme-li se dřívě opravy starých hodin nebo montáže nových je otázka, na níž bychom mohli znát odpověď v blízké době.

/dh/

Mateřská škola a SRPŠ při mateřské škole v Dobřichovicích děkují panu K. Běhounkovi za celoroční obětavou práci a péči o zeleň a o zkrášlování prostředí zahrady mateřské školy. Do dalšího roku mu přeje hodně zdraví, spokojenosti a radosti z péstelských úspěchů.

/ředitelství mateřské školy/

SPORT

Na základě podkladů od zástupců oddílů připravil ing. D. Havlík

košíkové

muži

26. 10. Dobřichovice - Eeroun B 96 : 114, nejvíce bodů Dobřichovic - Hrabák 20
9. 11. Dobřichovice - Kladno 74 : 82, Hrabák 21 bodů
10. 11. Dobřichovice - Švermov 62 : 84, Fůrst 13 bodů
23. 11. Odolena Voda - Dobřichovice 60 : 74, Němec 28 bodů
24. 11. Roztoky - Dobřichovice 70 : 85, Němec, Cabálek 21 bodů

ženy

12. 10. Říčany - Dobřichovice 56 : 27, Příhodová 15 bodů
13. 10. Čelakovice - Dobřichovice 94 : 24, Sirotková 6 bodů
9. 11. Dobřichovice - Kladno 32 : 63, Příhodová 14 bodů
10. 11. Dobřichovice - Slaný 35 : 56, Příhodová, Kubátová 10 b.
23. 11. Kolín - Dobřichovice 64 : 45, Příhodová 12
24. 11. Nymburk - Dobřichovice 73 : 21, Sirotková 6

šachy

Jedním z nejmladších oddílů dobřichovické TJ je oddíl šachu. Jeho novodobá historie začíná 1. 11. 1981 utkáním okresního přeboru družstev dospělých se ŠO JZD Jeneč a vítězstvím v poměru 6 : 0. Není již podstatné, že to bylo jedno z mála vítězství v úvodní sezoně.

Letošním podzimem zahájil oddíl pátou sezonu a chtěl by navázat na předchozí úspěchy, zvláště z minulého roku. V okresním přeboru družstev 1984/85 hrálo družstvo dospělých v sestavě František Jarolím, Jan Paukert, Jiří Ledvinka, Jaroslav Kocourek, Roman Bílek a Karel Čihák a obsadilo 3. místo. V soutěžích jednotlivců zvítězil Jan Paukert ve skupině B okresního přeboru a získal 2. výkonnostní třídu. Na turnaji v Kolíně o 1. VT obsadil 2. místo.

Oddíl rovněž věnuje značnou pozornost péči o mládež. Tréninky žactva probíhají v současné době na sokolovně každou sobotu od 9 do 11 hodin. Každoročně v září je prováděn nábor v ZŠ v Dobřichovicích a Řevnicích. Nejúspěšnější žakovská sezona byla v letech 1982/83, kdy v družstvu startovali Jiří Zábranský /1969/, Petr Winzor /1969/, Jan Malý /1971/, Libor Herclík /1971/a Katka Malá /1973/. Kromě soutěží pořádaných okresem Praha-západ se zúčastnili i dvou turnajů celostátních, tzv. Velké ceny ČSSR. Na turnaji PROSEK 82 obsadili 12. místo z 18 družstev a na turnaji Bohémians KLOKAN 83 získali 19,5 bodu ze 45 možných a hráli i s maďarským družstvem Meresjvs Tapolca. Že hráli opravdu dobře, svědčí i celkové umístění ve Velké ceně okresu Praha-západ 1982/83 zahrnující 4 turnaje: Jan Malý - 6. místo při účasti na 3 turnajích, Petr Winzor - 8. místo /2 turnaje/, Jiří Zábranský - 10. místo /3 turnaje/, Libor Herclík - 13. místo /2 turnaje/, Katka Malá - 15. místo /3 turnaje/. Všichni zájemci o tuto královskou hru jsou do oddílu srdečně zváni.

zrtv

Tělovýchovné jednotě Sokol Dobřichovice byl udělen diplom za aktivní podíl na Československé spartakiádě 1985.

Vážený čtenáři,

chcěš-li v novém roce něco udělat pro své zdraví či pro zlepšení své fyzické kondice, učiň novoroční předsevzetí, že nevstoupíš do Ligy stovkařů. Vzhledem k tomu, že tato předsevzetí zůstávají z 99% nesplněna, máš velkou naději jejím členem se stát. K tomu, abys věděl, co tě v tomto případě čeká, slouží následující informace.

Liga stovkařů je dobrovolné sdružení rekreačních běžců, mužů i žen každého věku. Propaguje vytrvalostní běh jako jeden z nevhodnějších sportů pro udržení zdraví a získání fyzické kondice. Podmínkou členství je uběhnout měsíčně alespoň 36 kilometrů - samozřejmě nikoli najednou! Cílem je postupně se propracovat k pravidelnému běhání aspoň 100 km za měsíc. Jedinou povinností člena je pravidelně hlásit počet naběhaných kilometrů za uplynulé čtvrtletí; podle dosaženého měsíčního průměru je každý člen zařazován do jedné z těchto skupin: extraliga - 200 km za měsíc a více, 1. liga - aspoň 100 km měsíčně, 2. liga - nejméně 60 km měsíčně, 3. liga - aspoň 36 km za měsíc.

Hlášení se zakládá na naprosté důvěře v pravdivost údajů. Hlášení počtu naběhaných kilometrů je současně obnovením přihlášky a odesílá se vždy do 5. ledna, 5. dubna, 5. července a 5. října za uplynulé čtvrtletí na adresu vedoucího příslušné pobočky. Dobřichovice spadají pod pražskou pobočku Ligy a jejím vedoucím je ing. Pavel Prček /Lužická 7, Praha 2, 120 00/. Přihláška nezajišťuje stálé členství - to je nutno neustále obnovovat čtvrtletním zasíláním hlášení o naběhaných kilometrech. Členové Ligy stovkařů mohou nosit odznak Ligy, zúčastňovat se setkání, seminářů a besed pořádaných pobočkou; jednou za čtvrtletí dostávají Informace pobočky a jednou za rok diplom podle zařazení do skupiny. Mohou si rovněž objednat Zpravodaj Ligy stovkařů /4 čísla ročně, předplatné činí 20,- Kčs/, který přináší mnoho původních i přeložených článků o běhu pro zdraví. Naopak ti, kdo dvakrát za sebou bez omluvy nenahlásí naběhané kilometry, jsou z evidence členů Ligy automaticky vyřazeni.

Podrobnější informace případně přihlášku může poskytnout

Dr. Emil Calda

Mánesova 549

252 29 Dobřichovice

POSTŘEHY

park

Moje poznámka vznikla po přečtení článku o dobřichovickém parku v Kukátku č. 10/85.

Příčiny špatného stavu "parku" jsou z pohledu architekta urbanisticky poměrně jasně. Zbývali se jím i specialisté z Lédrické vysoké školy okrasného zahradnictví už při návrhu územního plánu Dobřichovic před šesti lety. Cíťce ze zprávy: "Vzrostlé dřeviny jsou habitusně znehodnoceny ztrátou obrostu v důsledku dlouhodobého zhuštění nálety. .. Parčík nutno rekonstruovat a v první etapě uvolnit hodnotné dřeviny z porostů náletu. V další etapě připojit ze pomoci stromošedí s okolní zelení." (Ing. Václav Weinfurter). Jednou z příčin je tedy špatný fyzický stav dřevin. Hlavní příčinou je však změna funkce parkové plochy: dříve park sloužil jako uzavřená okrasná a produkční zahrada řádu, který byl jejím uživatelem i udržovatelem. V současnosti park není ohrazen, plocha je veřejná, bez užítka - tedy bez uživatele i udržovatele. Společenská skece si našly vhodnější plochy u sokolovny; reprezentační úlohu v obci park také neplní, i kdyby byl řádně udržován, neleží totiž v centru a chybí mu potřebná intenzita návštěvnosti.

Jak tedy vrátit "parku" uživatele i udržovatele, který by o něj pečoval ne z nařízení, ale pro svoji potřebu? Jak vidno, obecní zájmy jsou na této parkové ploše malé, park slouží v podstatě jako průchozí cesta. Nejvíce je využíván obyvateli bytovek. Této hromadné bytové výstavbě chybějí plochy pro rekreační vyžití blízko bydliště, chybí jí kvalitní přírodní prostředí, protože okolí domů to určitě není. V parku by se dala vytvořit větší travnatá plocha pro hry dětí, zákoutí s pískovištěm a sezením, travnatá plocha pro slunění. Samozřejmě při odstranění zbyteků zděné ohrady. Prvním krokem je nepodceňovaná spolupráce odborníka - sedáře s obyvateli bytovek.

V této koncepci parku vidím jeho další smysl. Část by sloužila bytovkám, kterých bude kolem přibývat, část by zůstala reprezentačním protějškem budovy MNV a část by sloužila veřejnosti (pěší zkratka s okolním prostorem). Tak by park našel někoho, kdo ho potřebuje a naplní jej životem.

14

Kukátka
leden 1986

Ing. arch. Jitka Mejnarová

VÍTÁME ≡ BLAHOPŘEJEME

Lístopad, prosinec

18. 11. - Oslavila paní Růžena Čapková své životní jubileum
23. 11. - Byli na MNV přivítáni noví občané:
Veronika Kubelková
Eva Masáková
Roman Pechar
Petr Smola
Jaroslav Tenkrát
Petra Vampolová
23. 11. - Oslavili 25 let společného života paní Vlasta Pokorná a pan Jaroslav Pokorný
7. 12. - Oslavili stříbrnou svatbu paní Anna Tenkrátová a pan Zdeněk Tenkrát
9. 12. - Proběhla beseda SPOZu s důchodci v JZD Dobřichovice

KINO

Z důvodu havarijního stavu kotle dobřichovické kino v měsíci lednu nepromítá.

INZERCE

Koupím kotel na vaření
brambor.
Zn. p. Kratinová, Dobř. 215
K 1/86-01

Prodám starší šicí stroj
"Lueznik" - šlapací
Zn. p. Kratinová, Dobř.
K 1/86-02

Kukátka
leden 1986

15

Z OBSAHU MINULÉHO ROČNÍKU:

Skládka v Dobřichovicích - rozhovor s tajemníkem MNV	K 6/85	Str. 1 - 2
Stavba mostu v Dobřichovicích - článek MNV	K 7-8/85	Str. 1 - 3
Pohled na most z "jiné strany" - čtenářský příspěvek	K 9/85	Str. 1 - 2
Most - článek MNV	K 10/85	Str. 1 - 2
Most a životní prostředí - redakční článek	K 11/85	Str. 1 - 4
Dobřichovický park - čtenářský příspěvek	K 10/85	Str. 3 - 6
Tip na víkend		
Geologicko-morfologické poměry poberouní	K 5/85	Str. 5 - 8
Dobřichovice-Karlík-Roblín-Vonoklasy-Dobřichovice	K 6/85	Str. 3 - 6
Dobřichovice-Všenory-Řitka-Čisovice-Mníšek-Skalka-Řevnice-D... ..	K 7-8/85	Str. 7 - 11
Dobřichovice-Černolice-Jezírko-Babka-Řenice-Lety-D.	K 9/85	Str. 6 - 9
Dobřichovice-Všenory-Jiloviště-Kazín-Lipence-Zbraslav	K 11/85	Str. 6 - 10
Dobřichovice-Hviždinec-Kamenná-Řevnice-Rovina-Lety-D.	K 12/85	Str. 2 - 5

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O

Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14. 3. 1985

a registrováno pod číslem 321002585.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže a

školská a kulturní komise MNV v Dobřichovicích

Řídí redakční rada, odpovědný redaktor O. Němec.

Tisk ČTK - Repro a NADAS.

Vychází 1x měsíčně. Cena 1,- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 6. 12. 1985. V prodeji od 29. 12. 1985.

Uzávěrka příštího čísla cca 9. 1. 1986

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík,

252 29 Dobřichovice.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.

